

Sju skäl att plocka fram kollektlåven

»Låt oss alltså välja kollektlåven framför mobilen«

”Vi tar upp kollekten via Swish i första hand, det går också att lämna kontanter vid utgången efter högmässans slut.” Så låter det i många av våra kyrkor idag, där kollektlåven får vila i sakristian och givandet rationaliserats så att det inte längre är en del av liturgin. Jag menar att det finns sju skäl av såväl pastoral och liturgisk som beredskapsmässig natur att ändra på detta.

1. Många människor saknar Swish, och jag tror inte minst det gäller de som sitter i kyrkbänkarna – speciellt de som är i fokus i detta nummer av SKT. De som saknar smartphone, inte har något bankkonto, eller som av principiella skäl vill dra ner på antalet appar och uppkopplingar. Om Swish är normen får de känna sig avvikande och besvärliga när de väljer att betala på ett oönskat sätt, eller inte alls kan göra det. Det gäller ju även verksamheter där en ska betala för förtäringen. En deltagare i en verksamhet där jag har ansvar ger mig pengar och så swishar jag – vilket onekligen är opraktiskt.
2. MSB har vid upprepade tillfällen varnat för ett helt kontantlöst samhälle. Kyrkan skulle kunna göra en insats genom att ha kontanter som första alternativ i kollektupptagningen och så bidra till att människor inte överger kontanterna helt. Kanske skulle vi också kunna sätta press på bankerna, vars hutlösa avgifter för penninghantering jag antar är ett av skälen till Swish-ordningen.
3. Själv vill jag helst lämna mobilen hemma eller sätta den på flygläge när jag deltar i en gudstjänst. Ska jag ta upp den för att swisha är risken att mina ögon faller på ett sms eller en pushnotis som jag inte kan låta bli att läsa. Tänk om kyrkan finge vara en mobilfri zon, inte som krav men som möjlighet?

4. Givandet är en del av gudstjänsten. Genom att samla in och bära fram kollekten till altaret och be över den binder vi samma diakoni och liturgi. Världens behov blir synliggjorda, och vårt bidrag till att uppfylla dem tydliggörs som en gudstjänsthandling.

5. Att ta upp kollekt är en relativt enkel uppgift som kan anförtros konfirmander och frivilliga medarbetare, och på så sätt göra fler delaktiga.

6. Kollektlåven är en del av det kyrkliga kulturarvet, ofta vackert hantverk som inte ska gömmas undan i ett skåp.

7. Uttrycket ”att gå med låven” kommer så småningom att bli helt obegripligt och obsolet!

8. Vissa föredömliga församlingar har tryckt upp polletter eller talonger med QR-koden till Swish, som delas ut vid ingången och kan läggas i kollekten efter att man har swishat. Då skulle kollektvädjan istället kunna avslutas med ”den som inte har kontanter kan swisha och lägga polletten i kollektlåven”.

Låt oss alltså välja kollektlåven framför mobilen. Låt oss göra mer av kollekten: berätta tydligt om kollektändamålet i samband med att den tas upp och inte bara vid välkomsthälsningen (då folk i allmänhet inte lyssnar så noga och i vart fall har hunnit glömma det innan kollektpsalmen intonas) och nämna det i förbönen. Och låt oss göra kyrkorummet till en mobilfri zon!

HELENE EGNELL

